

એનું નામ નેહા પ્રભાકર ખારોડ

—લતા હીરાણી

નામ એનું નેહા પ્રભાકર ખારોડ. ઉંચાઈ ઈન્ડીયન અને રંગ અમેરીકન. પુરો લુક ભારતીય લાગે.

એ પહેલી વાર મારે ત્યાં આવવાની હતી. વોશીંગ્ટનમાં જન્મેલી અને ત્યાં જ ઉછરેલી છોકરી. ત્યાંનાયે શ્રીમંત વર્ગમાં આવે એવું કુટુંબ ! એને મારે ત્યાં ફાવશે ? શું ભાવશે, ગમશે કે નહીં ? કોણ જાણે કેટલાય પ્રશ્નો મારી સામે ખડકાયા હતા. હું ધરનો ખુણેખુણો જોઈ વળી હતી. બધું બરાબર તો હતું ને !

એ આવી. “ઓ... કેમ છો આંટી ?” કહેતાં ભેટી. પતીના મીત્રની દીકરી, મને એનો ઉમળકો સ્પર્શ્યો; પણ એનું ગુજરાતી મારા કાનમાં જ અટકી પડ્યું. ઉચ્ચાર અને લહેકો પુરો દેશી હતો તો યે ! કદાચ અંદરનો રસ્તો બંધ હતો. મને લાગ્યું કે આટલું તો એની મમ્મીએ ગોખાવી દીધું હશે ! પતીના એ મીત્રનો સમ્પર્ક પચીસેક વર્ષો પછી થયો હતો એટલે અમારી વચ્ચે ભુગોળ જેટલું જ ઈતીહાસનું પણ અંતર હતું.

“અરે વાહ, હીંચકો ! મને બહુ ગમે..” કહેતાં એણે હીંચકા ખાવાના શરૂ કરી દીધા. “બીસ્લેરી ? ના રે ના આંટી, તમારા માટલાનું પાણી જ આપો ને !” અને શરૂ થઈ એની ધાણીકુટ ગુજરાતી વાણી. “આંટી, તમારી સાડી બહુ સરસ છે.... તમારો ફેવરીટ રંગ કયો ? મને ‘અખંડ આનંદ’માં ‘ગૃહગંગાને તીરે’ની વાર્તાઓ વાંચવી ગમે. આપણે પાણીપુરી ખાવા જઈશું ને ?” એ છોકરી બોલ્યે જ જતી હતી, બોલ્યે જ જતી હતી અને એના એકેય ડુંવાડા પર અમેરીકાની ગન્ધ સુધ્ધાં નહોતી.... કબુલ કરું છું, હું અવાચક થઈ ગઈ હતી, સ્તબ્ધ થઈ ગઈ હતી. પુરું અમેરીકા મારા ઘરના રસોડામાં જાણે પલાંઠી વાળીને બેસી ગયું હતું. મારી તમામ તૈયારીઓને એણે બોંબથી ઉડાડી દીધી હતી..

આશ્ચર્યના સુખદ આંચકા એ આપ્યે જ જતી હતી. નેહા દર વર્ષે ભારત આવે છે. અમદાવાદ જ નહીં, સૌરાષ્ટ્રનાં અંતરીયાળ ગામડાંઓમાં જઈને રહે છે. એની મમ્મીને એની ઓફીસનાં પાણીવાળાં બહેને બહુ પ્રેમથી સાચવ્યાં હતાં. એટલે નેહાએ એમના ઘરે જઈને એકાદ બે દીવસ રહેવાનું જ. અમેરીકાના નેહાના ઘરમાં ભારતથી ગુજરાતી મેગેઝીન નીચમીત રીતે આવે. ઘરમાં બધાએ એ ફરજિયાત વાંચવાનાં. દેશમાં બધાને ગુજરાતીમાં પત્રો લખવાના.

ઘરમાં 'ભગવદ્ગોમંડળ'ના વોલ્યુમ્સ મમ્મીએ પ્રેમથી વસાવેલા. અને હા, ઘરમાં અંગ્રેજી નહીં જ બોલવાનું.

નેહાનું વતન સૌરાષ્ટ્રનું માંગરોળ. પીતા ડોક્ટર અને મમ્મી દક્ષાબહેન શીક્ષીકા. દાદા હાઈ સ્કુલમાં આચાર્ય અને વીદ્યાર્થીપ્રીય શીક્ષક. કેટકેટલાં સમૃદ્ધ પરિબળો નેહાના વ્યક્તીત્વમાં ઝલકતાં હતાં ! પુર્વ અને પશ્ચીમ બંને સંસ્કૃતીનું સુંદર તત્ત્વ આંખ અને અસ્તીત્વ સામે ખીલતું જતું હતું. હા, એમ તો અમેરીકન છાંટ પણ સાવ નહોતી એવું યે નહીં. “ડેડી કહેતો હતો કે તને જગદીશઅંકલને ત્યાં મજા આવશે.” ડેડીને ‘તું’કારો મારા ભારતીય કાન માટે જુદી વાત હતી.

ગુજરાતમાં આવેલા ભુકમ્પ પછી નેહા ભારત આવી. ગુજરાતમાં થયેલી તબાહી જોઈ રાહતકાર્યોમાં જોડાઈ ગઈ હતી. ગુજરાતનું શરીર એના માટે જાણીતું હતું. આ એના ધબકતા હૃદય અને નસોમાં વહેતાં લોહીનો પરિચય હતો. અમેરીકા જઈને એણે પોતાનો નીર્ણય જાહેર કર્યો હતો, “હું ડોક્ટર બનીશ અને એય ગુજરાતમાં જ. કરમસદની મેડીકલ કોલેજ મેં પસંદ કરી લીધી છે. ફોર્મ લઈને જ આવી છું.”

બ્લડ ગ્રુપ તો એક જ હતું અને મમ્મી-પપ્પાએ હીમોગ્લોબીનનો આંક પણ ચેક કરી લીધો

“બહુ સરસ ! પણ કારણ ?”

“ડેડી તારો દેશ ગરીબ છે; પણ લોકો સોનાના છે !”

11-04-07ના ‘દીવ્ય ભાસ્કર’ દૈનીકની બુધવારીય ‘કળશ’ પુર્તીમાંથી લેખીકાની પરવાનગીથી સાભાર...

છલોછલ સુખ

“મમ્મી, આજે દાળદોકળી બનાવજે... પપ્પાનેય આજે રજા છે. આજે આપણે બધા ઘરમાં શાંતીથી સાથે રહેશું. કોઈ આઉટીંગ નહીં.” પાર્થ બોલ્યો.

“હા, આવ્યા ત્યારના દોડદોડ જ ચાલે છે. આમ જ જવાનો ટાઈમ થઈ જશે. ઈન્ડીયા આવ્યાનો સંતોષ જ નથી થતો.” વીશુએ ટેબલ પર ચા-નાસ્તો મુક્યાં. બધાં ગોઠવાયાં.

“શા વીચારમાં પડી છે ?” જગદીશભાઈ બોલ્યા.

“કંઈ નહીં અમસ્તું જ...” અંજુનો અવાજ ભારે હતો.

“ના મમ્મી, એમ ન ચાલે, કહેવું જ પડે.”

“વીશુની વાત સાચી છે મમ્મી, યુપ ન રહેવાય.” પાર્થે ઉભા થઈને મમ્મીના હાથમાંથી ચાનો કપ લઈ લીધો. “બોલ, પછી જ ચા પીવાની” પાર્થને તોફાન કર્યા વગર ચાલતું નહીં.

“બસ, આ તો એમ થાય છે કે તારા પપ્પાને આ જુલાઈમાં 60 વર્ષ પુરાં થશે. બહુ મન થાય છે કે ષષ્ટીપુર્તી ઉજવીએ; પણ અમારાં બચ્ચાં જ અમારી પાસે ન હોય તો ઉજવણી કરવાની મજા ન આવે અને હજી જાન્યુઆરીમાં તમે ઈન્ડીયા આવ્યાં હો અને જુલાઈમાં ફરી આવો એ તો કેમ બને ? અમેરીકા કંઈ નજીક છે !”

“તુંયે ખરી છે ! પાર્થને હજી નવી નવી નોકરી છે. એને સેટ થવા દે. આવતા વર્ષે જ્યારે આવશે ત્યારે ઉજવીશું.” જગદીશભાઈથી ન રહેવાયું.

“અરે બાબા, એટલે તો યુપ હતી. આ પાર્થ મોઢામાં આંગળાં નાખીને બોલાવે એવો છે.”

“એમાં શું ? વાત તો થાય ! કંઈ નહીં, લે હવે, તારી ચા તો ઠરી ગઈ. વીશુ, મમ્મીની ચા ગરમ કરી દે.”

“મમ્મી, આપણે કંઈક જાદુ કરીશું.” વીશુએ ઓછી તોફાની નહોતી.

પાર્થ-વીશુ ત્રણ વીક માટે આવ્યાં હતાં. દીવસો આંખના પલકારામાં પુરા થઈ ગયા. ગુંજતું ઘર ફરી સુમસામ થઈ ગયું. અંજુ અને જગદીશભાઈ ફરી પોતાનાં કામમાં જીવ પરોવવા મથતાં. અંજુને ઘણીવાર થતું કે શા માટે સન્તાનોને પરદેશ જવા દીધાં ? સારા માઠા દીવસોએ કોઈ દોડીને આવી શકે જ નહીં ! દીકરાનો દીકરો હવે દોઢ વર્ષનો રમાડવા જેવડો હતો; પણ વચ્ચે બે દેશની દીવાલ...!

જાન્યુઆરી પછી જુન-જુલાઈ આવતાં ઘણી વાર લાગી. દીવસ કામમાં નીકળી જતો; પણ સાંજ પછી ઘરમાં જાણે સન્નાટો છવાઈ જતો. અંજુ અને જગદીશભાઈ બંને થાકી જતાં. કોઈને કંઈ વાત કરવાની ઈચ્છા થતી નહીં. જ્યારે ઓનલાઈન થવાનો મેસેજ આવતો ત્યારે બંનેના જીવમાં જીવ આવી જતો. પછી તો વાતો જ વાતો. વેબ કેમેરામાં સન્તાનોના હસતા ચહેરા, નાનકડા આર્યની રમતો અને એમનું રળીયામણું ઘર જોઈને બન્નેને સન્તોષ થઈ જતો.

એક વખત આમ જ ચેટ કરતાં પાર્થે પુછ્યું, “મમ્મી, આ વખતે પપ્પાજીની બર્થ ડે પર શું કરવાના ?” “વીચારીએ છીએ. ક્યાંક બહાર જઈશું.” “ના હોં ! ત્યારે નહીં. અમે ડીસેમ્બરમાં આવીએ ત્યારે આપણે સાથે ફરવા જઈશું. પપ્પાજીની બર્થ ડે પર અમે રજા લઈશું અને ખુબ ચેટ કરીશું.” વીશુ બોલી. જગદીશભાઈના શરીરમાં સુખનું લખલખું ફરી વળ્યું. અંજુ બોલવા જતી હતી કે કાશ એ દીવસે તમે આવી શક્યાં હોત ! પણ એ શબ્દો ગળી ગઈ. અમેરીકાથી પાંચ મહીનામાં ફરીથી ઈન્ડીયા આવવું શક્ય જ નહોતું.

ચોથી જુલાઈ. હમ્મેશાં રાતના બાર વાગે સન્તાનોનો ફોન આવે. આ વખતે કેમ ફોન રણક્યો નહીં ? હોય એ તો; થાક્યાં હશે. આમેય આપણે સવારથી જ ઈવસ ગણીએ છીએને ! અંજના ઘણીવાર કહેતી પણ ખરી. “બેટા આપણો ઈવસ સુર્યોદયથી ગણાય. આ તો પશ્ચિમની રીત.” જો કે એનાં બચ્ચાંઓ એને રાતના બાર વાગે ઉઠાડતાં જ. આ વખતે એ સુખ મળ્યું નહીં. જો કે જગદીશભાઈ તો ઘસઘસાટ ઉંઘતા હતા.

સવારમાં છ વાગે બેલ વાગી. અત્યારમાં આ લાંબી બેલ કોણ મારે છે ? જરા અકળાઈને અંજુએ બારણું ખોલ્યું. અત્યંત આશ્ચર્ય વચ્ચે નજર સામે પાર્થ-વીશુ ઉભાં હતાં !!!! “હેપ્પી બર્થ ડે પપ્પાજી !” ઘર આખું ગુંજી ઉઠ્યું. અંજુની બાથમાં પાર્થ-વીશુ હતાં અને આનંદ એની આંખોમાંથી વહે જ જતો હતો. બપોર સુધીમાં તો પાર્થે દોડાદોડી કરીને પાર્ટી ગોઠવીએ દીધી. વીશુએ બધાને ફોન કરી દીધા. પણ એમના જેટલેગનું શું ? તો કહે, “અમે ત્યાંથી જ ઉંઘનું પ્લાનીંગ કરી નાખ્યું છે !”

પરદેશ ગયેલાં સન્તાનોની મા-બાપ પ્રત્યે ઉપેક્ષાના ઘણા કીસ્સા તમે જાણ્યા હશે. જવા દો, ભુલી જાઓ એને. અને જુઓ, આ સો ટકા સાચી ઘટના કેવી સુગંધીદાર છે !!!

-લતા હીરાણી

08-08-2007ના ‘**દીવ્ય ભાસ્કર**’ દૈનિકની બુધવારીય ‘**કળશ**’ પુર્તીમાંથી લેખીકાની પરવાનગીથી સાભાર...

સર્જક-સમ્પર્ક: એ-83, ગોયલ પાર્ક એપાર્ટમેન્ટ, વસ્ત્રાપુર, અમદાવાદ-380 015

ફોન: 079-2675 0563 **મોબાઈલ:** 99784 88855 **ઈ-મેઈલ:** lata.hirani55@gmail.com

લેખીકાની વેબસાઈટ - www.readsetu.wordpress.com

(લેખીકા **લતાબહેન**ને મેં ફોન પર પુછ્યું કે, ‘બહેન, તમે લખ્યું તો ખરું, હૃદયસ્પર્શી પણ છે; પણ આ બન્ને, સાચે જ સાચી ઘટના છે કે ?’ લતાબહેન કહે, ‘ ઉત્તમભાઈ, પહેલો પ્રસંગ **નેહા**નો છે તે મારા મીત્રની દીકરી છે. મારી નજર સમક્ષ બધું બનેલું.. અને બીજો ‘**છલોછલ સુખ**’નો પ્રસંગ તો અમારો- મારા ઘરનો... મારા દીકરા સાથેનો ! હૃદય સાથે જોડાયેલો, હૃદયમાંથી નીકળેલા શબ્દો વડે લખાયેલો, એટલે જ કદાચ, તમે કહો છો તેમ, તે હૃદયસ્પર્શી બન્યો હશે. વાચકો જ સાચા ભાવકો પણ છે.. તમારા સદ્ભાવ બદલ આભાર !’ -**લતા હીરાણી**)

‘સન્ડે ઈ-મહેફીલ’ - ‘વર્ષ: છઠું- અંક: 206 - December 05, 2010

‘ઉંઝાજોડણી’માં અક્ષરાંકન: ઉત્તમ ગજજર - uttamgajjar@gmail.com

@@@@@

More than **60,35,000** Gujarati Language lovers have visited

<http://www.gujaratilexicon.com>

More than **5,90,000** have visited Digital Bhagwadgomandal

<http://www.bhagwadgomandal.com>

More than **87,000** have visited Lokkosh

<http://lokkosh.gujaratilexicon.com>

You too are invited to visit Gujaratilexicon with a new interface.

'Lakhe Gujarat'

Now no need for asking us to send Zip to have the facility to write in Gujarati directly on screen without copying and pasting business..

You may have Window **XP, 7, 8, Vista or Apple Mac..**

Please, open our website "<http://lakhe-gujarat.weebly.com/>"

and have automatic installation of key boards and enjoy writing in

Gujarati and Devnagri (Hindi, Marathi, Sanskrit)

With your co-operation and good will, 'Sunday eMahefil' reaches **thousands** of friends and new friends are being added everyday. This proves that, all over the globe, there is a vast number of Gujarati readers.

Thanks to all.

All Articles of all 'Sunday eMahefil's can easily be downloaded from our website:

<http://www.gujaratilexicon.com/index.php?action=downloadSeM>

‘સન્ડે ઈ-મહેફીલ’ – ‘વર્ષ: છઠ્ઠું- અંક: 206 – December 05, 2010

‘ઉત્તામગજારી’માં અક્ષરાંકન: ઉત્તામ ગજાર – uttamgajjar@gmail.com

@@@@